

Ο ταχύς ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας κατά τις δύο προηγούμενες δεκαετίες επεκρίσε τα δομικά της προβλήματα. Αυτά σχετίζονται με το εσωστρεφές μοντέλο ανάπτυξης το οποίο ακολούθηθηκε με συνέπεια κατά την εν λόγω περίοδο. Το μοντέλο αυτό τροφοδοτείται κατά κύριο λόγο από την εγχώρια ζήτηση και ιδιαίτερα από την κατανάλωση, κάτι που γίνεται σαφές όταν μελετήσουμε τις εξαγωγικές επιδόσεις της χώρας μας, οι οποίες είναι από τις χαμηλότερες στην ευρωζώνη. Την ίδια στιγμή στον δείκτη Διεθνούς Έμπορου της Παγκόσμιας Επιτηρίδης για την Ανταγωνιστικότητα του Institute for Management Development (IMD) η χώρα μας κατατάσσεται 55η μετ' 57 χωρών. Το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία χαρακτηρίζεται εσωστρεφής είναι ιδιαίτερα κρίσιμο όταν αξιολογούμε τις πολιτικές που εφαρμόστηκαν -ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία-, οι οποίες να μην κατέστησαν την ελληνική οικονομία μία από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες της Ευρώπης, αλλά απέτυχαν να δημιουργήσουν ένα μοντέλο αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης, η οποία θα μπορούσε να υποστηρίξει την εγχώρια οικονομία σε μια δύσκολη συγκυρία, όπως η παρούσα παγκόσμια οικονομική κρίση.

Βεβαίως δεν πρέπει να παραβλέψουμε το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία κυριαρχείται από διαρθρωτικές αδυναμίες οι οποίες είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι το κράτος κυριαρχεί στην οικονομία, στην παραγωγή και τη διανομή των εισοδημάτων πολύ περισσότερο απ' ό,τι τα άλλα κράτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παράλληλα, το ελληνικό κράτος δεν έχει καταφέρει να λειτουργήσει αποτελεσματικά στο πλαίσιο της λειτουργίας της αγοράς, γι' αυτό άλλωστε οι διαρθρωτικές αγκυλώσεις εδώ και δεκαετίες είναι οι ίδιες, ενώ η περιφερειακή ανάπτυξη και η άμβλυση των περιφερειακών ανισοτήτων παραμένουν διαχρονικά ζητούμενα. Συμπληρωματικά με τα παραπάνω στο περιβάλλον μιας παγκόσμιας οικονομικής κρίσης έχουν αναδειχθεί τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και για τον λόγο αυτό απαιτείται σύντομα να ληφθούν μέτρα προς την κατεύθυνση αλλαγής του αναπτυξιακού προτύπου της χώρας. Στο νέο πρότυπο ανάπτυξης θα πρέπει να κυριαρχούν η εξωστρέφεια και η πόληση στις διεθνείς αγορές ανταγωνιστικών προϊόντων και υπηρεσιών.

Προς ταύτο όλοι πρέπει να συμβάλουμε ώστε να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και να αρθούν οι διαρθρωτικές αδυναμίες. Άλλωστε βελτίωση της ανταγωνιστικότητας μιας χώρας σημαίνει πρωτίστως παραγωγή προϊόντων υψηλής ποιότητας, καινοτόμων, με τεχνολογική διαφοροποίηση, που θα μπορούν να εστιάσουν σε αγορές με καταναλωτές που θα έχουν υψηλές απαιτήσεις. Επίσης, ανταγωνιστικότητα σημαίνει μεταρρύθμιση της οικονομίας της χώρας μας και υιοθέτηση διαρθρωτικών

αλλαγών. Στο πλαίσιο αυτό οι διαρθρωτικές αλλαγές που απαιτούνται για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, αλλά κυρίως για την έξοδο της χώρας από την οικονομική κρίση, είναι πολλές. Οι κυριότερες από αυτές είναι:

- Η βελτίωση του δημοσιονομικού συστήματος της χώρας το οποίο θα μπορεί να συλλέγει τα έσοδα του κράτους, να περιορίζει τις δαπάνες και να μην σφηνει περιθώρια για φαινόμενα διαφθοράς.
- Η αιολοποίηση του ρυθμιστικού πλαισίου που διέπει την επιχειρηματικότητα για να μην εμποδίζουν αφενός οι εγχώριες επιχειρήσεις να ανταγωνισθούν και αφετέρου η χώρα μας να

Για την έξοδο της χώρας μας από την οικονομική κρίση πιστεύω ότι θα πρέπει να εξειδικώσουμε προσεκτικά τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματά της. Ως χώρα διαθέτουμε αρκετά πλεονεκτήματα που δημιουργούν ευνοϊκές προοπτικές ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, τα οποία αν τα εκμεταλλευτούμε και τα αναβαθμίσουμε θα μπορούσαμε να ευτύχουμε την αντιστροφή του μοντέλου ανάπτυξης στην Ελλάδα. Ενδεικτικά αναφέρω:

- Τις δυνατότητες που διαθέτουν πολλοί κλάδοι της μεταποίησης στη χώρα μας για διεθνοποίηση των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων τόσο στη Βαλκανική όσο και γενικότερα στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

• Τις προοπτικές που διαγράφονται μέσω σημαντικών επενδύσεων τόσο από την Ελλάδα όσο κυρίως από το εξωτερικό στους τομείς των τηλεπικοινωνιών, της ενέργειας, των μεταφορών και των κατασκευών.

• Τον τουρισμό και τη ναυτιλία, που αποτελούν δύο παραδοσιακούς τομείς που διαχρονικά έχουν συμβάλει στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

• Την αναπτυξιακή δυναμική που έχει διαμορφωθεί από τη διεθνοποίηση του τραπεζικού συστήματος στις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

• Τι διαθέσιμα κονδύλια για την ανάπτυξη της χώρας μέχρι το 2013 ταυλάσσον μέσω του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ).

Θεωρώ ότι είναι ξεκάθαρα το γεγονός πως η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και κατ' επέκταση της ίδιας της ελληνικής οικονομίας για την έξοδο από την οικονομική κρίση περνά μέσα από τη βελτίωση της εικόνας της Ελλάδας διεθνώς, σε όρους ανταγωνιστικότητας.

Γνωρίζω ότι οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται για να γίνει αυτό δεν υλοποιούνται από τη μια μέρα στην άλλη. Όμως, η πρόκληση παραμένει μία και είναι διαχρονική: η ανάπτυξη της Ελλάδας στο μέλλον πρέπει να στηριχτεί στη δυναμικότητα της ελληνικής οικονομίας, που θα προέλθει μόνο μέσα από την εκμετάλλευση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων. Στη χώρα μας και ειδικά στη Βόρεια Ελλάδα οι επιχειρήσεις παλεύουν καθημερινά για να επιβιώσουν και να ανταποδοθούν. Άλλωστε, τα τελευταία δέκα τουλάχιστον χρόνια η μεταποίη-

ση έχει τεθεί πολύ χαμηλά στις κυβερνητικές προτεραιότητες. Αν αυτό δεν είχε συμβεί, σήμερα, κατά τη διάρκεια διολογή της κρίσης, η μεταποίηση δεν θα ήταν ο τομέας της οικονομίας που έχει πληγεί περισσότερο απ' όλους. Παρά τούτο είμαι αισιόδοξος στη δύσκολη αυτή συγκυρία. Γι' αυτό όμως θα πρέπει όλοι μας να δουλέψουμε σκληρά για την ανατροπή αυτής της ορντικής κατάστασης. Κι όταν λείψουν οι εννοιά, εκτός από τον επιχειρηματικό κόσμο, και τις υψηλές δυνάμεις της κοινωνίας, που αναλαμβάνονται την κρισιμότητα των καιρών και είναι διατεθειμένες να συμμετάσχουν ενεργά στη διαδικασία εξόδου της κοινωνίας μας από την κρίση.

αποτελέσει προορισμό Ξένων όψεων επενδύσεων.

- Η μείωση της παρουσίας του κράτους στην οικονομία και ο επανορισμός του τρόπου και της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης.
- Η εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων για βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος.
- Η μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας ως οπωραίτης προϋπόθεσης για τη δημιουργία παιδιών ισχυρής που θα μπορεί να αντιστοιχεί τα καινοτομικά προγράμματα εκπαίδευσης με τις παρούσες και τις μελλοντικές ανάγκες της αγοράς εργοσίας και των επιχειρήσεων.

ΕΣΩΣΤΡΕΦΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΡΕΒΛΩΣΕΙΣ

• Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ κυριαρχείται από διαρθρωτικές αδυναμίες οι οποίες είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι το κράτος κυριαρχεί στην οικονομία, στην παραγωγή και τη διανομή των εισοδημάτων πολύ περισσότερο απ' ό,τι τα άλλα κράτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση